

Barbara Więżik

"Poeta w ogrodzie. Ogród jako motyw ramy renesansowych i barokowych zbiorów poetyckich", Maria Eustachiewicz, "Pamiętnik Literacki" z.3 (1975) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/2 (60), 155

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ EUSTACHIEWICZ Maria: Poeta w ogrodzie. Ogród jako motyw ramy renesansowych i barokowych zbiorów poetyckich. "Pamiętnik Literacki" 1975 z. 3 s. 3-38.

Przedmiotem rozważań autorki jest analiza motywu "ogrodu", funkcjonującego jako rama zbioru w barokowych i renesansowych tomikach poetyckich. Materiał egzemplifikacyjny stanowią: Biernata z Lublina "Raj duszny", M. Reja "Zwierzyniec", S. Grochowskiego "Wirydarz, abo kwiatki rymów duchownych", J. I. Trembeckiego "Wirydarz poetycki", W. Kochowskiego "Ogród Panieński", W. Potockiego "Ogród /.../ nie plewiony". W XVI wieku obok motywu "ogrodu" pojawia się przeciwstawny motyw "lasu". "Ogród" to tyle, co poezja uporządkowana, "las"-poezja wymykająca się regułom ładu. W XIX w. to przeciwstawienie oznacza konsekwentnie opozycję klasycyzmu i romantyzmu. Rozważania prowadzą do wniosku, że mimo widocznych przesunięć semantycznych - język poetycki zachował ślady dawnego znaczenia symbolicznego, "ogród" pozostał znakiem sztuki.

BP/60/21

Bb. W.

/II/ FILEK Małgorzata: "Zachwyca oczy cudna gra kolorów". (Słowacki mistrzem Romanowskiego). "Zeszyty Naukowe UJ. Prace Historycznoliterackie" z. 33, Warszawa-Kraków 1975, s. 71-85.

Punktem wyjścia rozważań jest teza o wyraźnym wpływie literackim utworów Słowackiego ("Balladyna", "Lilla Weneda", I rapsod "Króla-Ducha") na tragedię M. Romanowskiego "Popiel i Piast". Stwierdzając ów fakt nawiązywania, i to zarówno w aspekcie ideowym, jak i formalnym, bada autorka przede wszystkim zależności ujawniające się w sposobach artystycznego przedstawienia. Charakterystyczne dla Słowackiego elementy obrazowania i kolorystyki konfrontuje z odpowiednimi elementami z tego zakresu występującymi w "Popielu i Piaście", próbując jednocześnie określić jakość tych modyfikacji, zasady, na jakich funkcjonuje kolor.

BP/60/22

A. S.